

A Kelempász Barlangjáró Csoport első, félhivatalos részvétele a Bükkben megrendezett 53. Barlangnapon esett meg. A szervezők kérésére a felszíni ügyeletet, és a – Marcell Loubens kupáért folyó verseny részét képező – kötélpálya kiépítését vállaltuk. A csoportot képviselték: Ryan (az érinthetetlen), Niki (a fecskeszakértő), Géza (a bátor, de inkább HP), Zé (a-nem-annyira-bátor-mint-Géza), Hobo (a bölcs). A péntek esti érkezés – mindenki meglepetésére :) – még sátorállítás előtt bulizásba fulladt. Azért voltak, akik gondoskodtak a hencserről, így a “megfáradt” tagoknak volt hova visszavonulni. Szombaton reggel a kitűzött 8 órás találkozó rugalmasan 10 körül aktualizálódott, rövid eligazítás után 3 felé osztva a csapatot Ryan a kempingben segített a kötélpályánál, 2-2 ember pedig a verseny 2 checkpointjánál vette fel a szolgálatot. Az idő nem kedvezett a héderelésnek, a gyalázatosan alacsony érdeklődő (4 csoport, ami 75%-ban garantálta a dobogós helyezést) pedig nem segített az ingerszegény órák ritkításában. Míg a táborban maradtak a gyerekeket leszorítva a pályáról rögtönzött futballmérkőzést rittyentettek, addig a hegyen gebedőket a fagyos szél beűzte az autókba. Miután a hegyről visszaérkeztek a csapatok, elindultunk az aznapra tervezett túrára a Kajla-zsombolyba. Ezt a mi kedvünkért aranyosan beszerelve hagyták a szervezők, így a kiszerelet is megnyertük magunknak. Az este hagyományos keretek közt telt el. A jókedvű, wc-ben gitározós, büfében ordenálé módon kajabáló, majd hazakullogó emberek hajnalban még intettek egyet a bableves utóhatásaként idillien lebegő sátrakból kiűzött társaiknak, majd bevonultak fészkeikbe, vagy ahova befértek. A vasárnap reggel döcögősen indult, és még egy fincsi zápor is megtisztelt bennünket. Közös reggeli, sátorbontás, szinkronkajmánozás, és több kávé elfogyasztása után irány a Szeleta-zsomboly. Szerény hiszti, és a szokásos, még EU-komfortos této-vázás után fel a hegyre az újfent szakadó esőben. A zsomboly amúgy inkább szelekta mint szeleta, ugyanis olyan szűk a bejárat és az azt követő akna, hogy akadt, aki kényszerű felszíni ügyeletet vállalt, és a bejutók is -50 m után inkább kifelé igyekeztek. Így viszont még belefért az időbe egy kellemes virslizős ebéd a Szikla krimóban Lillafüreden, majd könnyes búcsú és irány haza. Összességében sikeresnek mondható a hétvége a szerényen, de szigorúan teljesített napi egy barlanggal és az erős PR-al a csoport reklámozását illetően, amiben nagy segítséget nyújtottat az új egyenpólók (ezért külön köszönet Csibének).

By Csibe